

ಹಂಗೆಲ್ಲದೇ ಅದೆಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನುಗ್ಗೇಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನುಗ್ಗೇಸೊಪ್ಪನ್ನೂ ಸಿಂಗ್ ಸಾಹೇಬರ ಮನೆಗೆ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಅಮೆರಿಕದ ಅವರ ಮಿತ್ರಮಂಡಳಿಗೆ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ನುಗ್ಗೇಮರದ ರೆಂಬೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಬೀಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ತನ್ನ ದೈನಂದಿನ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿನಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ ಆ ಗಾರ್ಡನರ್ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಮನೆಯ ಹಿಂದಿನ ಅಂಗಳದಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಿಂಗ್ ಸಾಹೇಬರು ಕಂಡರು ಮತ್ತು ಸಿಂಗ್ ಸಾಹೇಬರು ಅದೇನನ್ನೋ ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅವರ ಚರ್ಯೆಯ ಮೂಲಕ ಅರಿತ ಆತ ತನ್ನ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಗರಗಸವನ್ನು ಬಂದ್ ಮಾಡಿ ಕಪ್ಪುಕನ್ನಡಕವನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವರು ಬರುವುದನ್ನೇ ಕಾಯಲುತೊಡಗಿದ. ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ಸಿಂಗ್ ಸಾಹೇಬರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿರಬಹುದು ಎಂದು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಸಿಂಗ್ ಸಾಹೇಬರು ತೀರಾ ಕ್ಷೀಣವಾದ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಪ್ ಇಟ್ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಅಂದಾಜಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವೆಂಬಂತೆ

ಗಾಬರಿಯಲ್ಲಿ ಸಲೀಸಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತನಾಡಲು ಬಾರದ ಆ ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಸ್ವಾನಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸತೊಡಗಿದ. ವನ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೇಳುವ, ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಥವಾ ಆ ಹುಡುಗರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತನಾಡಲು ಬರುವವರು ಇದ್ದಾರು ಎಂದು ಕಾಯುವ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಸಿಂಗ್ ಸಾಹೇಬರು ಆಕೋಶದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೀಣವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಕೀರಲುತೊಡಗಿದರು.

‘ಟ್ರಿಪ್ ಇಸ್ ಅ ರೈಟ್ ಗಯ್ ಫಾರ್ ಯು! (ಈಗ ಆ ಹುಡುಗನತ್ತ ತೋರ್ಬೆರಳು ತೋರಿಸುತ್ತ) ಯು ಶುಡ್ ಗೋ ಬಿಹೈಂಡ್ ದ ವಾಲ್!’

ಮೊದಲೇ ಗಾಢಬಣ್ಣದ ತನ್ನ ಚರ್ಮವನ್ನು ಆ ರಣಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಸುಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬೆವರ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಂತಾಗಿದ್ದ ಆ ಹುಡುಗ ಆಘಾತಗೊಂಡಿದ್ದ ಮತ್ತು ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಸಿಂಗ್ ಸಾಹೇಬರ ಮನೆಗೆ ಅವರು ವಾಸಿಸುವ ಕೌಂಟಿಯ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಯವರಿಂದ ಕಟುವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ನೋಟೀಸ್ ಬಂದಿತ್ತು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಆ ನುಗ್ಗೇಕಾಯಿಯ ಮರದ ಆಯಸ್ಸು ತುಂಬಿ ಮೂಲಕಾಂಡದ ಒಳಭಾಗವೆಲ್ಲ ಟೊಳ್ಳಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದ ಸಿಂಗ್ ಸಾಹೇಬರ ಮಗಳು ಆ ಮರವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲೆಂದೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಾರ್ಡನಿಂಗ್ ಕೆಲಸದವರನ್ನು ಕರೆಸಿದ್ದಳು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಖಿನ್ನತೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತೋಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸಿಂಗ್ ಸಾಹೇಬರು ಮುಖ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಮನೆಯ ಲಿವಿಂಗ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಗೋಡೆಯ ಅರ್ಧಭಾಗವನ್ನಾವರಿಸಿದ್ದ ನೂರಾ ಎಂಟೆಂಚಿನ ಟಿವಿಯನ್ನು ಆನ್ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಜಿಯೋಗ್ರಾಫಿಕ್ ಚಾನೆಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ತಾಂಜಾನಿಯಾದ

ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗವೊಂದರ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟರಿಯ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ಸಿಂಗ್ ಸಾಹೇಬರನ್ನು ತಾಂಜಾನಿಯಾದ ಅವರ ಸಮೃದ್ಧ ಬಾಲ್ಯದತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುವು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರ ಮೊಮ್ಮಗಳು ಉತ್ತರಾ ಮಹಡಿಯಿಂದ ಇಳಿದುಬರುತ್ತಿದ್ದವಳು ಸಮಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಂಚೆ ಬಂದು ಟೀವಿ ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿರುವ ತನ್ನ ದಾದಾನನ್ನು ಕಂಡಳು. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಾಗಲೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಅಜ್ಜನನ್ನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದು ಕೂಗಿ ಹಾರಿ ಹೆದರಿಸುವ ಆಟದಲ್ಲಿ ಮಹದಾನಂದವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಉತ್ತರಾ, ಸಿಂಗ್ ಸಾಹೇಬರ ಟೀವಿ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ಕಿಟಾರನೆ ಕಿರುಚಿ ಅವರ ಮುಂದೆ ತುಂಡುಪ್ಪಳದಂತೆ ಹಾರಿ ನಿಂತಾಗ ಗಾಬರಿಯಲ್ಲಿ ಹೆದರಿ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದ ಸಿಂಗ್ ಸಾಹೇಬರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ತಾಂಜಾನಿಯಾದ ಅವರ ಹುಟ್ಟೂರಿನ ಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ತುಲಸಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಮಣ್ಣಿನಾಟದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿತ್ತು.

***

ಜಂಜೀಬಾರ್ ದ್ವೀಪಸಮುಚ್ಚಯದ ಮಲಾವಿ ರೋಡಿನ ಬದಿಯ ಭಾರತೀಯ ಮೂಲದ ಮನೆಯೊಂದರ ಬಾಲಕ ರಮಾಧೀರ್ ಸಿಂಗ್ ವಾರಗಯ ಹುಡುಗಿ ತುಲಸಿಯೊಂದಿಗೆ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಿನ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಆಟವನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಸದಾ ಶಾಂತವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ನೀಲಿ ಸಮುದ್ರವು ಆ ದಿನ ಮಾತ್ರ ಎಂದಿಗಿಂತ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಸದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಸಮುದ್ರದ ನೀರು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗಾಢನೀಲಿ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಬಾಲಕ ರಮಾಧೀರ ಕುಕ್ಕರುಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚೂಪಾದ ಮರದ ತುಂಡಿನಿಂದ ಅಂಗಳದ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ಅಗೆಯುತ್ತ

ಹುಡಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಮೋಣಕಾಲಿನ ಕೆಳಗಿನ ಭಾಗವು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ತುಸು ಕುಳ್ಳಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಹಾಗೆ ಅವನು ಕುಕ್ಕರುಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗಲೆಲ್ಲವೂ ಅವನ ಕುಂಡೆಯ ಚೂಪು ನೆಲವನ್ನು ಸವರುತ್ತ ಮಣ್ಣು ಮೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಹೊರಮೈಯೆಲ್ಲಾ ನಷ್ಟಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಇಂಡಾಲಿಯಮಿನ ಸಣ್ಣ ಚರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕದ ಉಪ್ಪುನೀರಿನ ತೋಡಿನಿಂದ ತುಲಸಿ ಮಣ್ಣು ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಪಕ್ಕಾ ಹೆಂಗಸರಂತೆ ಸೊಂಟದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಚೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ರಮಾಧೀರ ಮಾಡಿದ್ದ ಗುಂಡಿಯನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದಳು. ತುಲಸಿಯು ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕೈದು ಟ್ರಿಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ಗುಂಡಿಯು ತುಂಬ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತು.

ಅದುವರೆಗೆ ಪಟ್ಟುಹಿಡಿದು ಕುಳಿತು ರಮಾಧೀರ ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದ ಆ ಕೆಂಪಾದ ಹುಡಿಮಣ್ಣಿನ ಪುಟ್ಟ ರಾಶಿಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಬೊಗಸೆಯೆಲ್ಲೆತ್ತಿ ನೀರು ಹಾಕಿ ಕಲಸುತ್ತ ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಪೂಟಿನಷ್ಟು ಎತ್ತರವಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಹಸಿಯಾದ ಆ ಗೋಡೆಗಳು ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಬಿರುಕುಬಿಟ್ಟ ಗೋಡೆಗಳಿಗಿಂತ ಸಶಕ್ತವಾಗಿಯೂ, ಮನೆಯೆದುರು ಬಿದ್ದುಕೊಂಡ ಕಡುನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಸಮುದ್ರದ ಎಂಥ ದುಷ್ಟ ಅಲೆಗಳನ್ನೂ ತಡೆಯುವ ಜಾದೂಗೋಡೆಗಳಂತೆ ಕಂಡವು. ಮಣ್ಣು ಮತ್ತಿದ ಮೈಕ್ಕೆಗಳ ತುಲಸಿ ಮತ್ತು ರಮಾಧೀರರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಬಿಂಬವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಮಾಡಿಲ್ಲದ ಆಟದ ಮನೆಯ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳು ಸಮಬಲಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಪೈಪೋಟಿಗೆ ನಿಂತಂತೆ ಕಂಡವು. ಅವರ ಆಟದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದ ಮಣ್ಣು ಮತ್ತಿದ ಕೋಲೊಂದನ್ನು ಹಿಡಿದು ತುಲಸಿ ರಮಾಧೀರನಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತ ಹೇಳಿದಳು.

‘ರಮಾ, ಯಹ್ ಭೀತ್ ಮೆರೋ. ಯಹ್ ಭೀತ್ ತುಮ್ಮೋ’. (ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಸುನಗುತ್ತ ಗುರುಪೂರ್ಣಮೆಯ ಚಂದ್ರನಂಥ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಹೆಮ್ಮೆಯಲ್ಲಿ)

ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ಗೋಡೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಆಸ್ಥೆ ವಹಿಸದೆ ರಮಾಧೀರ, ಉಳಿದೆರಡು ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ ಹೇಳಿದ. ‘ಯಹ್ ದೊನೊ?’

‘ಯಹ್ ಧರತೀ ಕೊ ಒರ್ ವಹ್ ಸಾಗರ್ ಕೊ!’ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಎಷ್ಟೆಂದು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಎರಡನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿನ ಮಗು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರದಷ್ಟೆ ಸಲೀಸಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಳು ತುಲಸಿ.

ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲೇ ರಮಾಧೀರ ಮತ್ತು ತುಲಸಿ ಹಾಡನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಡುತ್ತ ಆ ಮನೆಯ ಸುತ್ತಕುಣಿಯತೊಡಗಿದರು.

‘ಭೀತ್ ಭೀತ್ ಮೇರೋ ಭೀತ್, ತೇರೋ ಭೀತ್, ಹಮ್ಮೋ ಭೀತ್ ಧರತೀ ಮಯ್ಯಾ ಸಾಗರ ಬಾಪೊ, ಭೀತ್ ಮೇರೋ ತೇರೋ ಭೀತ್!’